

15 MAART 1926

No. 6

31e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Ik bid u, broeders, door den naam onzes Heeren Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geene scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in eenen zelfden zin, en in een zelfde gevoelen.
1 Kor. 1 : 10.

EEN TOESPRAAK AAN DE OUDERLINGEN EN HEILIGEN DER NEDERLANDEN.

DOOR JOHN P. LILLYWHITE.

Na een afwezigheid van meer dan twee en een half jaar zijn wij wederom geroepen door den geest van profetie en ter zijde gezet door het opleggen der handen van het Eerste Presidentschap der Kerk om over de Nederlandsche Zending te presideeren.

Den 2den Februari zijn wij hier veilig en in goeden welstand aangekomen en werden zeer vriendelijk door president en zuster Hyde, en door de zendelingen, alsmede door de leden, ontvangen, waarvoor wij zeer dankbaar zijn.

Het is ons verlangen om nu eenige woorden tot u te richten bij wijze van groet en raadgeving aan al de zendelingen, leden en vrienden in de Zending door middel van „De Ster”.

Terwijl wij ons, ik als uw zendingspresident, mijn vrouw en ik als uw mede-arbeiders, aan u zendelingen, heiligen en mede-arbeiders voorstellen, doen wij dit met een ware en diepe erkentelijkheid voor het voorrecht en ook voor onze verantwoordelijkheid in de verhouding, die op deze wijze tusschen ons ontstaan is.

De verplichtingen, die deze verantwoordelijkheid op ons legt tegenover u, zullen naar ons beste vermogen en met behulp van onze vorige ondervindingen in dit werk, behartigd worden.

Wij waardeeren ten zeerste de groote eer aan ons verleend en wij aanvaarden de plichten en verantwoordelijkheden onzer roeping met een blijmoedigen geest en in alle nederigheid. Ons vertrouwen is in den Heer. Wij vertrouwen op Hem en zien in geloof

naar Hem op, om ons kracht, wijsheid en de inspiratie van Zijn Heiligen Geest te schenken, om met goed gevolg, tot eer en heerlijkheids Zijns naams, het werk te volbrengen, waarvoor Hij ons geroepen heeft. Met genoeg zien wij uit naar den tijd u allen in uw verschillende conferenties te ontmoeten.

Ondertusschen sporen wij u ter zelfder tijd aan, om getrouw en ijverig te zijn in 't onderhouden der geboden, die gij met uw Heer in het watergraf gemaakt hebt.

Streeft er immer naar de geboden van God te bewaren en tracht in volhardend gebed en eerlijke verlangens met alle kracht de zwakheden van het vleesch te overwinnen en regelt op elke mogelijke wijze uw levens naar de beginselen van het Evangelie van Christus, waarvan het eeuwige leven afhangt. Leeft tezamen in liefde en vrede en toegenegenheid als ware broeders, zooals het discipelen des Heeren betaamt. Ondersteunt en beschermt elkander in gerechtigheid en leert met geduld en met den geest van vergevensgezindheid elkaars fouten en zwakheid dragen.

Houdt uw leven rein in woord en daad, opdat uw voorbeeld een welsprekende getuigenis mag afleggen van het wonderbare Evangelie, dat gij aangenomen hebt, zoodat het anderen, die de reinheid en oprechtheid van uw leven zien, moge aansporen zooals u te worden, getrouwe volgelingen van den Heere Jezus Christus.

Werk voortdurend om het doel, dat de Heere met u voor heeft, te vervullen, en streeft om dat geloof te verkrijgen, dat u in staat zal stellen onder alle omstandigheden pal te staan in de getuigenis van Jezus den Verlosser en in een zekere kennis van de herstelling van het Evangelie door den profeet Joseph Smith. Vergeet niet dat een godsdienst, die de moeite waard is, het leven van den mensch moet veranderen, reiner en beter maken, anders is hij een valsche formule, die voor heeft den mensch op 't dwaalspoor te brengen.

Ware godsdienst zal het hart der menschen altijd met liefde, waarheid, rechtvaardigheid, eerlijkheid, moed, reinheid, geloof, hoop en menschenmin vervullen. In 't bezit van deze deugden zal een dienst, die van ganscher harte is, zijn grootste vrijheid en ontwikkeling vinden.

Het was deze soort van godsdienst, welke maakte dat God de wereld zóó liefhad, dat Hij Zijn eeniggeboren Zoon gaf en dat Hij dezen Zoon den Calvarie-berg liet beklimmen, om aan 't hooge Kruis gehangen te worden als een rantsoen voor de geheele wereld. Indien ge in allen ernst Zijn godsdienst hebt aangenomen en den weg bewandelt dien Hij heeft aangewezen, zult gij uw Gethsémané ondervinden en hebt ge uw Calvarie-berg te beklimmen, maar indien ge getrouw zijt, zal de vreugde om te klimmen en den kroon aan het einde, al uw streven waard zijn.

Het is ons ernstig verlangen, broeders en zusters, dat geen van

u voor een oogenblik de groote verantwoordelijkheid mag vergeten, die op u rust als Heiligen der Laatste Dagen. Gaat voort, met elkander te helpen in den geest van broederschap. Werkt tezamen om hen te ondersteunen, die aangesteld zijn om u te dienen in de roeping als leiders. Overweegt te allen tijde de dingen die ge gedaan hebt voor Gods dienstknechten, die u vreugde en zoeten vrede hebben gebracht. Verstaat dan dat ge dit gedaan hebt voor uw medemenschen en daardoor ook voor uw God; want Hij zeide: „Voorwaar zeg ik u, voor zooveel gij dit één van deze Mijne minste broederen gedaan hebt, dat hebt gij Mij gedaan.” (Matth. 25: 40.) Er is geen grooter werk dan de dienst des Heeren, het dienen van onze naasten. Voorzeker, dit was het hoofddoel van Christus' zending en opoffering. Al Zijn dienstbaarheid, al Zijn gedachten, al Zijn inspanning, was voor de kinderen der menschen.

Indien ge het gelukkigste volk op aarde, of in den hemel wilt wezen, wandel dan in de voetstappen des Meesters, onderhouden de Zijn geboden in alle dingen. Betaalt uw tienden en offers, onderhoudt u van laster en ijdel gepraat. In ieder „kwaadspreken” is inderdaad venijn, 'twelk de liefde vergiftigt, den vrede verbittert, en „Godzaligheid” vernietigt. Verbant voor eeuwig zelfzucht en jaloerschheid uit uw levens, doet goed aan alle menschen en de Heere der heirscharen zal u zegenen en bijstaan in al uw nooddrift.

Denkt er aan, dat indien ge ernstig zijt en zoo van dag tot dag leeft, — iederen dag een compleet leven op zichzelf makende, met het bewustzijn dat we inderdaad ons best gedaan hebben, zonder bevreesd te zijn wat ook de gevolgen mogen wezen — is een Goddelijk leven en volgt zeer nauwkeurig het voorbeeld van Jezus Christus.

Dus willen wij tot u zeggen, geeft al uw kracht, talent, verlangen en geloof aan dit werk — en daarbij zult gij die-door-God-bevolenwet voortzetten, die uw belooning verzekert. Zeker in geen ander werk op deze schoone aarde, rekent ernst voor zóóveel dan in het prediken van het Mormonisme. Het is een gewichtige, gevoelvolle zaak, die zoowel naar het werk des harten, als naar het hoofdwerk vraagt en die den ijverigen, ernstigen werker zal verheerlijken.

Zegeningen, wonderbare zegeningen wachten de getrouwen in dezen dienst. Het is edeler van den mensch om te werken en plannen te maken en een bringer van goede tijdingen, een dieenaar van vrede, een prediker van zaligheid, een dienstknecht van den meester te zijn, dan rijkdom te verlangen, want de vreugde die tot ons komt, terwijl wij zóó werkzaam zijn en het loon dat wij in het einde ontvangen, zal oneindig veel grooter zijn en van meer werkelijke waarde.

Dus aan iederen man, die op zending is geroepen; aan iederen man, die het Heilige Priesterschap van God ontvangen heeft en aan iederen heilige, hetzij man of vrouw, wil ik toeroepen: „Wees

ernstig! Stel al uw liefde, al uw bekwaamheid en al uw tijd in het werk om het Évangélie na te leven en te prediken.

De tweede komst van den Zoon des menschen nadert met rasche schreden; die heerlijke dag is dichterbij dan velen zich kunnen indenken. Ieder jaar, dat voorbijgaat, brengt ons dichterbij naar den dageraad van het Duizendjarig rijk en Christus met Zijn rechtvaardige scharen zal komen om duizend jaar op aarde te regeeren. Het onkruid zal verbrand worden, het graan gegaderd, en alle landen zullen onder de regeering van algemeenen vrede zijn; want ten dage dat Christus zal regeeren als Koning der koningen, zal niemand in al Gods heilige bergen vernietigen, pijn doen, noch bevreesd maken.

We kunnen niet zeggen hoe ver in den nacht dit jaar ons zal brengen, maar indien we met beleid en verstand te werk gaan, zullen we de ondervindingen van het verleden gebruiken als lichten om ons over het onzekere en mogelijk doornachtige pad van de toekomst te leiden en verder totdat we 's levens hoogste punt bereikt hebben en waardig en in staat zijn om onszelf in het zonlicht van den heerlijken dag van het Duizendjarig rijk te koesteren. Laat ons immer onze harten openen en ons aangezicht naar het schoone licht gericht houden, dat op den Calvarie-berg schijnt, de eenige lichttoren der hoop voor de geheele wereld, n.l. het Christus' licht.

Eén van de machtigste problemen, die in de geschiedenis der wereld bekend zijn, staat voor de naties der aarde heden ten dage. Goddeloosheid en misdaden in hun vele vormen nemen overal toe in groote mate. Onmatigheid en onzedelijkheid met al hun demoraliseerende en ziel-vernietigende gevolgen, hebben een zeer nadeeligen invloed op de levens en karakters van mannen en vrouwen, zoowel oude als jonge, en bezoedelen ze, en met deze ondeugden gepaard, gaan al de leven-vernietigende ziekten, die bekend zijn en vele, welke onbekend zijn bij de bekwaamste geneesheeren, en laten droefenis en vreeselijk lijden op hun pad na. Voorzeker een verwoestende plaag, gaat door het land, zooals de Heer gezegd heeft dat het zijn zou. (I. en V. 45:31.)

Andere hinderlijke problemen zijn de samenspanningen tusschen het kapitalisme en arbeiders en arbeiders tegen het kapitalisme, die met groote snelheid zeker de vlammen van een aardsche hel doen ontbranden, want het onvermijdelijk gevolg van deze tegenwerking is revolutie en bloed-vergieten in haar schrikbeeld en lijden, en wanneer het vuur eenmaal zal begonnen zijn, zal het zich verspreiden door elk land, gedreven door den wind van haat, zelfzucht, bloeddorstigheid en plundering. Het zal een spoor van verwoesting, droefenis en lijden nalaten, dat alles, wat wij tot nu toe kenden, overtreft, want de Meester heeft waarlijk gezegd: „Want alsdan zal er groote verdrukking wezen, hoedanige niet is

geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal. En indien die dagen niet verkort worden, geen vleesch zoude behouden worden, maar om der uitverkoren wil zullen die dagen verkort worden." (Matth. 24:21-22.) Hongersnood heeft alreeds zijn vreeselijken vorm in vele naties getoond, en hij heeft honderden en duizenden slachtoffers gemaakt en vele anderen blijven achter als levenslange invaliden. Aardbevingen en stormen zijn bijna dagelijksche gebeurtenissen en laten verwoesting, lijden en dood op hun pad achter. Pestilenties van verschillende soort en besmettelijke ziekten zijn zóó veelvuldig, dat zij bijna alledaags zijn. Tuberculose alleen ondermijnt de gezondheid van geheele naties. Zeker zijn dit de teekenen der tijden en bepalen dat de komst des Heeren en Zaligmaker niet ver af is.

Ik ben geen alarmist, maar de geest geeft getuigenis dat deze dingen waar zijn en ik wil onze heiligen, waar zij zich ook mogen bevinden, er op wijzen om op deze teekenen acht te slaan en zich voor te bereiden op deze gebeurtenissen en tegen den dag van verwoesting. Brengt uw woning in orde, broeders en zusters, verkwist uw tijd niet met kwaadspreken, maar weest getrouw, onderhoudt al de geboden, want het is slechts door gehoorzaamheid aan raad en aan de Goddelijke wetten dat ge in staat zult zijn de moeilijkheden dezer tijden en die in de naaste toekomst zijn, te weerstaan.

Godes groot en machtig plan zal vervuld worden. Zion is niet van haar plaats gebracht, maar zij zal verrijzen en boven alles uitblinken. De goddeloozen zullen vanuit haar gaan en de rechtvaardige heiligen zullen daar binnen haar vredevolle grenzen vertoeven, met den Koning der koningen en Heer der heeren, in vrede en heerlijkheid en geluk. Het Nieuwe Jeruzalem zal een land van vrede wezen. Dus: „Sta op en ontwaak! Gij Beschermers van Zion!”

„Want de ure is nabij, en de dag is aanstaande, wanneer de aarde rijp zal zijn: en al de hoogmoedigen en zij die goddeloosheid doen, als stoppelen zullen zijn, en Ik zal hen verbranden, zegt de Heer der heirscharen, opdat goddeloosheid niet op de aarde zij;

„Want de ure is nabij, en hetgeen door Mijne apostelen gesproken werd, moet vervuld worden; want zooals zij gesproken hebben, zoo zal het geschieden;

Want Ik zal Mijzelven met macht en groote heerlijkheid van den hemel openbaren, met al de hemelsche heirscharen en in gerechtigheid met de menschen duizend jaren op aarde wonen en de goddeloozen zullen niet staan.”

Broeders en zusters, weest ernstig en getrouw en weest hiervan verzekerd dat uw ontwikkeling, uw voordeel, uw verbetering en groei is voor ons van het grootste belang, voor ouderlingen zoowel als heiligen.

VREUGDE.

DOOR NEPHI JENSEN.

Na een lange grondige studie, besloot Epecurus, dat „geluk het hoogste goed is”. De Grieksche filosoof kwam zeer dicht bij de waarheid over het doel van ’s menschen bestaan; maar Een grooter dan Epecurus gaf het ware en volledige antwoord op de oude en toch altijd nieuwe vraag: „waarom zijn wij hier?” in de woorden: „de menschen zijn opdat zij vreugde zouden hebben”.

Er is meer zuivere filosofie over de bedoeling van het menschelijk bestaan, in deze eenvoudige algemeenmaking in het „Boek van Mormon”, dan wel te vinden is in de boekdeelen vol overdreden beschouwingen der wijsgeeren.

Het kleine woordje „vreugde” is de naam van het doel waarnaar wij zouden streven met al onze verstandelijke vermogens en wilskracht. Daar is slechts één weg tot dit doel en die is „recht en smal”, zeide Hij die hem bewandelde. Hij, is de wijste der wijzen, die werkelijk den weg tot vreugde vindt, en door geen ijdele illusies ooit daarvan afdwaalde. Maar wat is vreugde? Is zij meer dan tevredenheid, is zij meer dan plezier?

De vroolijkheid, die uit de oogen straalt van hem, die vermaak zoekt, is plezier; vreugde is de gouden gloed uit de kalme ziel. Plezier zijn de lachtrekken, welke om de lippen van den luchthartige spelen, vreugde is de diepe, blijvende heerlijkheid der ziel. Plezier is het licht dat straalt uit dingen, die door hun pracht schitteren; vreugde is de dauw, die druppelt in de ziel, waarin deugden van goedheid, reinheid en schoonheid wonen. Vreugde is de muziek van het hart, dat oprecht klopt voor ’s hemels symfonie. Vreugde is de glorie van de ziel, zóó vol van vrede en melodie, dat ze als in stomheid zwijgt.

Waar is vreugde? Zij is niet de voet van den luchthartigen danser, ze is niet de scherts van den spotvogel, ze is niet in den fonkelenden wijn, ze is niet in de rust van den luiaard, ze is niet in de braspartijen van den losbandige..... Maar ze is in het hart van den zwoeger, die zich alle moeite geeft anderen gelukkig te maken. Zij is in het hart van de moeder, welke hemelsch licht ziet in de oogen van haar kind. Zij is in het hart van den dichter over waarheid en schoonheid, woorden, die bezielen en aangrijpen. Zij is in het hart van den profet, welke door de eeuwen heen het witte licht zendt tot verheffing der zielen tot God. Zij is in het hart dat verheugd is als anderen blij zijn, en bedroefd wanneer anderen treuren. Zij is in het hart, dat groot en trouw genoeg is te kloppen temidden van een traan en een glimlach. Vreugde is het moeilijkste ter wereld dat bepaald kan worden. Als wij haar zoeken, mislukt het ons haar te vinden, en dikwijls wanneer we niet

zoekende zijn, vinden wij haar. Wij kunnen haar niet koopen, zij kan niet van verre meegebracht worden.

Hij heeft den weg tot „vreugde” gevonden, die geleerd heeft dat er glorie is in arbeiden en smart in ledigheid, dat het hart van den lastdrager licht is en het hart van den zorgelooze zwaar; dat gemak en ledigheid ijdelheid is, en moeite en inspanning blijken van een gezond verstand geven. In één woord, hij heeft den weg tot vreugde gevonden, die geleerd heeft dat het volle en bekroonde leven een „geschenk en zegen is”.

Het gezegde van den Meester: „Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht”, is de grootste wonderspreuk in alle literatuur der wereld. Het is een van de machtigste volzinnen ooit door een dichter, wijsgeer of profeet gesproken. Het bevat de moeilijkste les, welke iemand ooit kan leeren. Slechts één Persoon wist ooit de juiste waarheid, welke deze eenvoudige zin inhoudt en dat was Hij die ze uitsprak, Hij kende ze en leefde ze.

De ijdele, mislukte mensch, die er naar streeft gelukkig en verlicht van ziel te zijn, zonder lasten te torsen of het dienstjuk te dragen, is het meest betreuenswaardige in de menschelijke geschiedenis.

Daar is vreugde is de verwerving van kracht, maar kracht komt niet door stilstand. In de ontwikkeling van kracht van den geest en der ziel, wordt de wet van gelijkwaardigheid onverbiddelijk bewaarheid. Het gebruik van macht kweekt macht. Wij kunnen geen flinken geest en sterk hart hebben, wanneer we de oplossing van het ernstige vraagstuk van het maatschappelijk onrecht en de menschelijke ellende ontduiken.

„Gemak is voor sukkels; steil en ruw is het pad der Goden”. Alle liederen, welke bestaan en geklonken hebben, zijn ontsproten uit harten, bijna verpletterd door hun zorgenvracht. Alle gedichten, die het hart sneller hebben doen kloppen, zijn in tranen geschreven. Niet in éénige taal van het menschelijk geslacht is een waardevolle redevoering geuit, welke niet ontsproot uit een groot hart, sterk door z'n gewicht aan menschenleed. Daar is niet één naam op de lijst der beroemdheid, die niet de naam van iemand is, die in zekere mate een lastdrager was. Hij alleen ontvangt kracht en vreugde, die de strenge wereld met haar nog strengere problemen en onoverwinbare standvastigheid trotseert en zijn geheel hart en verstand geeft ter verdediging der zwakken en in het herstellen van 't onrecht, aan de uitroeiing van het kwaad, de verheerlijking van waarheid, de bescherming van reinheid en tot grondvesting der rechtvaardigheid. Wij zijn zoo krachtig als het volle gewicht van alle lasten, die we gedragen hebben.

Er is vreugde in een doelbewust-leven te leven; het leven, dat in den zonsondergang ziet wat de artist waarneemt; dat in de ster ziet wat de astronoom bespeurt; dat in het klagend vogelgefluit

hoort wat de zanger hoort; dat opgewekt wordt door de waarheid, zooals de redenaar aangevuurd wordt; dat naar het licht toegroeit, zoo zeker als de kompasnaald de pool vindt.

Er is vreugde in geven. Duizenden keeren hebt ge iemand hooren zeggen: „Het is zaliger te geven dan te ontvangen”; maar niet één op de duizend weet welk een diepe waarheid in deze eenvoudige woorden verborgen ligt: „Hij, die zijn leven spaart, zal het verliezen”.

De éénige weg om uw zegeningen te behouden, is door ze weg te geven. Dit is de les, die de bloem ons leert. Zij opent haar kleine hartje en strooit de liefelijke schoonheid van haar ziel rond, om de aarde te verblijden. Zij leeft door wat zij geeft. Zet de bloem in 't donker, zoo, dat haar kleurige lippen niet kunnen vertolken het doel waarvoor God ze zond, ze verwelkt en sterft.

Sluit uw zielen, zoo, dat zij noch door woorden, streven of daad de goedheid, waarheid en schoonheid uitbeelden, hetgeen Gods bedoeling was dat zij uitbeelden zouden, en zij zullen wegwijnen en sterven.

Maar open uw zielen wijd en laat ze mateloos uitstrooien, glimlachjes voor den gelukkige, tranen voor den treurende, medelijden voor den armzalige, inspiratie voor den zwoeger, hulp voor den behoeftige en vereering voor God; en zij zullen zich ontplooien en ontwikkelen tot zij volmaakt worden, zooals God volmaakt is.
Vertaald door H. M.

't Kwaad is met ons, het is die invloed, welke ons verzoekt om te zondigen en toegestaan is in de wereld te komen, speciaal met het doel om ons gelegenheid te geven onszelf op de proef te stellen voor God, voor Jezus onzen Oudsten Broeder, voor de heilige engelen, alsmede voor alle oprechte menschen; want de Heere heeft ons de bekwaamheid gegeven zoo te doen. Diensvolgens, wanneer 't kwaad in mij is, moet ik een weinig vechten, ik moet het verdrijven en bestrijden, totdat ik het uit mijn binnenste uitgeroeid heb, zoowel als van mijn daden, opdat ik den moed moge bezitten om al het goede te doen, dat ik wensch te doen. Ieder mensch is hiertoe in staat, allen kunnen we onze tongen in toom houden en van nu af aan voor altijd elke booze daad staken en het goede betrachten.

(Uittreksel van Discourses of Brigham Young.)

*De dwaas doet nooit wat hij zegt;
De wijze zegt nooit wat hij doet.*

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: A. SIEVERTS

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voorspel.

Andante.
8 ft. stops.

TRACY Y. CANNON.

mp *dim.*

AVONDMAALSVERS VOOR APRIL, 1926.

Terwijl wij eten van het brood,
Gedenkend Jezus en Zijn dood,
Laat ons dan steeds indachtig zijn,
En houden hart en handen rein.

Naspel.

8 and 4 ft. stops.

on left knee *swell.* *off*

mf *cres.* *f* *cres.* *ff* *mp*

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR APRIL, 1926.

(De zaligsprekingen Mattheus 5, verzen 3 tot 7.)

Zalig zijn de armen van geest, want hunner is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.

Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen het aardrijk beërven.

Zalig zijn die hongerigen en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Zalig zijn de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden.

Eprouvé = veel dragend
Israël = heylde Gods
Rev. = saamsegg, ⁹⁰bruidgeest
HET TREURIG VOORVAL VAN ISRAËL. *)
Namson = reizende

Een natie zonder land.

Wij gelooven in de letterlijke vergadering van Israëel en de herstelling der Tien Stammen; dat Zion zal gebouwd worden op het westelijk vasteland, dat Christus persoonlijk op de aarde zal regeeren, en dat de aarde vernieuwd zal worden en hare paradijsheerlijkheid zal ontvangen. (Art. 10).

De vergadering van Israëel is afhankelijk van de verstrooiing van dat volk. Indien men zich wil toeleggen op de wedervergadering van het volk van Israëel moet men de verspreiding in overweging nemen.

God maakte een verbond met Abraham, dat door hem en zijn nageslacht alle naties der aarde gezegend zouden worden. Een rijke vervulling der belofte is gevonden in de aardse geboorte van Christus door de afkomst van Abraham. Een verdere en daaraan verwante vervulling, blijkt in de uitwerking der verspreiding van de Israëlieten onder de andere naties door een gedwongen verstrooiing.

Abrahams nakomelingen door zijn zoon Izak en kleinzoon Jakob, hebben sedert den tijd van Jakob, onderscheidend bekend gestaan als Israëlieten, of de kinderen van Israëel. Zooals het Oude Testament betuigt, ontwikkelen zij zich tot een machtige natie, die in zekere opzichten onderscheidend van alle andere volken was. Zij waren in 't bijzonder gekenmerkt als „Jehova aanbidders”, die getrouwheid aan den levenden God beleden, terwijl al het overige der wereld heidensch en afgodisch was. Door hun wereld-wijde verstrooiing is kennis van den waren en levenden God verspreid.

Zoolang de Israëlieten getrouw waren aan de Goddelijke verbonden met Abraham gemaakt en verschillende malen weder bevestigd was met Izak en Jakob, waren zij voorspoedig in materiele dingen zoowel als geestelijke macht. In zoover zij zich vreemden door heidensche gewoonten en onrechtvaardige daden, leden zij ieder persoonlijk zoowel als een natie.

De Heere gaf hen de keus van eeuwigdurende zegeningen naar hun getrouwheid, of scheuring en onderwerping aan vreemde mogendheden als een zeker gevolg van ongehoorzaamheid aan de Goddelijke vereischten. Beide, de heilige- en wereld-geschiedenis, maken duidelijk dat Israëel het booze koos, waardoor zij de beloofde zegeningen verbeurde, en de voorspelde straffen oogste.

Ten tijde dat Salomo stierf was de natie verdeeld. Zoowat twee van de twaalf stammen werden gevestigd als Koninkrijk van Juda, en waren na verloop van tijd bekend als de Joden; de overige

*) Zondagsschoolles voor ouders en theologie-klas.

stammen behielden den titel als Koninkrijk van Israël, maar waren ook bekend onder den naam van Efraïm. Ten laatste leidde de verdeeling tot de verduistering van beide koninkrijken als zelf-regeerende machten onder de bekende naties der aarde.

Het Koninkrijk van Israël werd ten onder gebracht onder de Assyriërs ongeveer 721 j. v. Chr.; het volk werd in slavernij gebracht en verdween later zoo geheel uit de geschiedenis, dat het aangeduid werd als de Verloren Stammen. Deze zijn de tien stammen, welker herstelling voorspeld is als een gebeurtenis van latere tijden. Het Koninkrijk van Juda behield voor een weinig meer dan een eeuw na de Assyrische ballingschap een onvaste en gedeeltelijke onafhankelijkheid, en viel toen ten prooi aan de overwinnende legers van Nebukadnezar. Na zeventig jaar van slavernij, het tijdperk dat Jeremia bepaalde (25: 11, 12; 29: 10), werd een groot aantal toegestaan naar Judea terug te keeren, alwaar zij den Tempel herbouwden, en tijdelijk poogden om zich opnieuw op het peil van verdwenen grootheid te vestigen. Zij waren verarmd doordat zij van alles beroofd waren door Syrië en Egypte, werden ten slotte schatplichtig aan Rome, en verkeerden in dien toestand van slaafsche dienstbaarheid ten tijde van Christus' aardsche bediening onder hen.

Uit tallooze Bijbelsche profetiën, die in verband staan met de verstrooiing van Israël worden de volgende aangegeven, die in 't bijzonder opheldering geven:

„En de Heere zal u verstrooien onder de volken; en gij zult een klein volksken in getal overblijven onder de Heidenen, waar de Heere u henen leiden zal”. (Deut. 4: 27.)

„En Ik zal u verstrooien onder de Heidenen, en u verspreiden in de landen, en uwe onreinheid uit u verteren”. (Ezech. 22: 15).

„Want ziet, Ik geef bevel, en Ik zal het huis Israëls onder de Heidenen schudden, gelijk als zaad geschud wordt in eene zeef; en niet één steentje zal ter aarde vallen”. (Amos 9: 9).

„En zij zullen vallen door de scherpte des zwaards, en gevankeijk weggevoerd worden onder alle volken; en Jeruzalem zal van de Heidenen vertreden worden, totdat de tijden der Heidenen vervuld zullen zijn.” (Lukas 21: 24).

En aldus is in de voorbijgaande jaren het verbondsvolk van God verspreid. Het overbrengen van een groep Israëlieten naar het Westelijk vasteland 600 j. v. Chr., waarvan het Boek van Mormon getuigt, was een deel der algemeene verspreiding en was als zoodanig door de Nephietische profeten erkend.

Sedert de verwoesting van Jeruzalem en de totale scheuring der Joodsche natie door de Romeinen, 71 j. n. Chr., zijn de Joden grootendeels zwervende geweest op de oppervlakte der aarde, als verstoelingen onder de naties, een volk zonder land, en een

natie zonder tehuis. Israël is geschud „gelijk zaad geschud wordt in een zeef”, maar, laat er in gedachten gehouden worden, dat te zamen met de vreeselijke voorspelling de zekere belofte was gegeven, „en niet een steentje zal ter aarde vallen”.

Het verslag dat gemaakt werd door dat gedeelte van het huis van Israël dat ongeveer 600 j.v. Chr. Jeruzalem verliet en naar het Westelijk halfond ging, bevat vele verwijzingen aangaande de verstrooiing die alreeds plaats had gevonden, aangaande de voortzetting der verspreiding, wat voor de schrijvers van het Boek van Mormon nog toekomstig was. Gedurende hun reis naar de kust, verklaarde de profeet Lehi, terwijl hij met zijn gezin en andere volgelingen in de vallei van Lemuel, aan de kust van de Roode Zee gelegen, kampeerden, hetgeen hij door openbaring geleerd had van de toekomst, n.l. „het omdolen der Joden in ongelooft”, en dat zij den Christus zouden kruisigen en over de oppervlakte der aarde verspreid worden. Hij vergeleek Israël met een olijfboom, waarvan de takken afgebroken en verspreid waren; en zag den uittocht van zijn kolonie en hun verre reizen, dat voortvloeide uit het algemeene plan der verstrooiing.

Nephi, de zoon van Lehi, zag ook in een visioen de verspreiding van Gods verbondsvolk, en voegde hieraangaande zijn getuigenis tot die van zijn vader — den profeet. Hij zag ook dat het zaad zijns broeders, later bekend als de Lamanieten, gekastijd zou worden wegens hun ongelooft, en dat zij gedoemd waren aan de heidenen onderworpen en door hen verspreid te worden. Ver in zijn profetisch gezicht, zag hij ook het voortbrengen van geheiligde verslagen, die anders waren dan toen bekend: „Tot de overtuiging der heidenen en het overblijfsel van het zaad mijner broederen en eveneens de Joden, die verspreid waren over de geheele oppervlakte der aarde”. (1 Nephi 13:39.)

Na hun aankomst in het beloofde land, ontving de kolonie onder leiding van Lehi, verdere inlichtingen aangaande de verstrooiing van Israël. De profeet Zenos, naar wien Nephi verwees, had het ongelooft van het huis Israëls voorspeld, tengevolge waarvan deze bondgenooten van God zouden „ronddolen en onkomen in het vleesch en een spreekwoord en oorzaak van spot worden”; en zouden gehaat worden onder alle natie. (1 Nephi 19:14.)

De broeders van Nephi, die deze leeringen betwijfelden, vroegen of deze dingen waarvan hij sprak zouden plaats vinden volgens de dingen die geestelijk zijn, of letterlijk; en hun werd verteld dat „het huis Israëls vroeger of later verspreid zal worden over het aangezicht der aarde, en eveneens onder alle natiën”, en verder, verwijzende naar de verstrooiing, toen alreeds totstand gebracht, dat „het grootste gedeelte van de stammen is weggeleid, en hier en daar verspreid op de eilanden der zee”; en dat, bij wijze van voorspelling aangaande verdere scheiding en verdeling. Ne-

phi er bij voegde: „dat de heidenen macht gegeven zal worden over het volk van Israël, en door hen zal ons zaad verspreid worden”. (1 Nephi 22: 1-10.)

De dag voor Israël's bevrijding is op handen; de herstelling van het oude Koninkrijk van Juda en de overblijfselen van alle stammen die over de aarde verspreid zijn, zoowel als het voortbrengen van de stammen die verloren zijn, uit hun lange ballingschap, worden bijzonder gespecificeerd als gebeurtenissen van deze dispensatie, die kort vóór de tweede komst van Christus zullen plaats vinden.

DE VERGADERING DER STAMMEN. *)

Juda en Israël zullen hun eigen plaats ontvangen.

Wij gelooven in de letterlijke vergadering van Israël en de herstelling der Tien Stammen; dat Zion zal gebouwd worden op het westelijk vasteland, dat Christus persoonlijk op de aarde zal regeeren, en dat de aarde vernieuwd zal worden en hare paradijsheerlijkheid zal ontvangen. (Art. 10.)

Zoo volkomen als de verspreiding was, alzoo zal de vergadering van Israël wezen. Daar de kastijding van het verbonds-, doch afvallig volk groot is geweest, zijn zij door al de eeuwen van hun lijden heen ondersteund door de Goddelijke belofte van herstelling. Alhoewel door de menschen veracht en een groot gedeelte van hen buiten de kennis der wereld is, is het volk van Israël niet voor hun God verloren, die weet of zij uitgeleid of verdreven zijn. Let op de vaderlijke toegenegenheid, waarin Hij zijn medelijden toont over de moeilijke verlegenheid waarin zij zichzelf gebracht hadden door zonde: „En hierboven is dit ook: als zij in het land hunner vijanden zullen zijn, zal Ik hen niet verwerpen, noch van hen walgen, om een einde van hen te maken, vernietigende Mijn verbond met hen, want Ik ben de Heere, hun God!” (Lev. 26: 44; zie ook Deut. 4: 26-31).

Jesaja maakt op krachtige wijze de plannen van God bekend, die in de laatste dagen, deze bijgaande eeuw, vervuld zouden worden: „Want het zal geschieden te dien dage, dat de Heere ten anderen male Zijne hand aanleggen zal om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volk, hetwelk overgebleven zal zijn..... En Hij zal eene banier oprichten onder de Heidenen, en Hij zal de verdrevenen van Israël verzamelen, en de verstrooiden uit Juda vergaderen, van de vier einden des aardrijks.” (Jes. 11: 11-12.)

De vergadering der stammen in hun respectieve vergaderplaatsen zal zóó gewichtig wezen, dat die gebeurtenis de bevrij-

*) Zondagsschoolles voor ouders en theologie-klas.

ding uit de Egyptische slavernij zal overtreffen, want aldus heeft de Heere gesproken: „Daarom ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, dat er niet meer zal gezegd worden: Zoo waarachtig als de Heere leeft, Die de kinderen Israëls uit Egypteland heeft opgevoerd! Maar: Zoo waarachtig als de Heere leeft, Die de kinderen Israëls heeft opgevoerd uit het land waarhenen Hij hen gedreven had! want Ik zal hen wederbrengen in hun land, dat Ik hunnen vaderen gegeven heb. Zie Ik zal zenden tot vele visschers, spreekt de Heere: die zullen hen visschen; en daarna zal Ik zenden tot vele jagers; die zullen hen jagen, van op allen berg, en van op allen heuvel, ja uit de kloven der steenrotsen.” (Jeremia 16: 14-16.)

Laat ons bij deze Bijbelaanhalingen de woorden van den Heere Jezus Christus toevoegen, welke Hij even voor Zijn dood aan de Apostelen gaf, en verklaarde dat dit één der teekenen zou zijn welke Zijn latere komst zouden voorafgaan:

„En Hij zal Zijne engelen uitzenden met eene bazuin van groot geluid, en zij zullen Zijne uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste derzelve.” (Matth. 24: 31).

Twee vergaderpunten worden onderscheidenlijk aangehaald en het handhaven van een afzonderlijk recht van zelfregeering voor de aloude koninkrijken van Juda en Israël is herhaaldelijk bevestigd in de Schriften, met Jeruzalem en Zion als respectieve hoofdzetels. In het licht van hedendaagsche openbaring waardoor vele oude aanhalingen verlicht en duidelijk gemaakt worden, houden wij het er voor, dat Jeruzalem van Judea herbouwd zal worden door het weder-vergaderde huis van Juda, en dat Zion op het Amerikaansche vasteland gebouwd zal worden door de vergaderde scharen van Israël, anderen dan Joden. Wanneer zulks zal volbracht zijn, zal Christus persoonlijk over de aarde regeeren, en dan zal de blijde vervulling verwezenlijkt worden: „Want uit Zion zal de wet uitgaan, en des Heeren woord uit Jeruzalem”. (Jes. 2: 3, zie ook Joël 3: 16; Zefanja 3: 14.)

[De profetiëen van het Boek van Mormon zijn duidelijk in 't uitleggen der uitgestrektheid en het plan van de laterdaagsche vergadering. Men moet niet vergeten dat het het volk was dat op eenmaal den naam van het koninkrijk van Juda droeg, de Joden, en niet het geheele huis van Israël, dat Jezus als den Zoon van God en den voorverordineerden Verlosser verwierp. Door de Nephieten, een Israëlietische vertakking, die op het Amerikaansche vasteland woonden, werd Hij ontvangen en aangebeden als de Christus (zie B. v. M. 2 Nephi 11); en de geheele inhoud van het Boek van Mormon geeft de verzekering, dat Hij aangenomen was door de Verloren Stammen, aan wie Hij persoonlijk bediende, nadat Hij verscheidene bezoeken in Zijn verheerlijkten staat aan de

Nephtien had gebracht. (Zie 3 Nephi 15: 15 en 16: 1-3; vergelijk 2 Nephi 29: 12-13).

De herstelling der Joodsche Natie is verzekerd, en het voorname deel, dat door de Heiden-naties in dat werk zou gedaan worden, is aangeduid in profetie. Aldus sprak Jehova door Zijn profet Nephi:

„Maar ziet, aldus zegt de Heere God: Wanneer de dag komt, dat zij in mij zullen gelooven, dat ik de Christus ben, dan heb Ik een verbond gemaakt met hunne vaderen, dat zij hersteld zullen worden in het vleesch op de aarde, tot de landen hunner erfenis. En het zal geschieden, dat zij bijeenverzameld zullen worden uit hunne langdurige verwijdering van de eilanden der zee en van de vier deelen der aarde; en de natiën der heidenen zullen groot zijn in mijne oogen in het voortbrengen van hen tot het land hunner erfenis. Zoo zegt God. Ja, de koningen der heidenen zullen hunne voedsterheeren zijn en hunne koninginnen zullen hunne zoogvrouwen worden; daarom zijn de beloften des Heeren aan de heidenen groot; want Hij heeft gesproken; en wie kan tegenspreken?” (B. v. M. 2 Nephi 7-9; zie ook 25: 15-17.)

Het werk der vergadering is in vollen gang en onder de verreikende gevolgen van den Wereldoorlog is de deelname der Heiden-naties, n.l. het zorgen voor de wedervergadering van Israël. Het is het voorrecht der Heidenen om de vergadering der Joden op het oostelijk-, en andere vertakkingen van Israël op het westelijk vasteland bij te staan; en in zoover zij het Evangelie van Jezus Christus zullen aannemen, zullen de Heidenen bij het verbondsvolk gerekend worden en de overvloedige zegeningen met hen deelen, in hun eigen recht, want zekerlijk, God is geen aannemer des persoons.

Ontslagen.

Ouderlingen Thijs Winkel, Quin. L. Clayton, Wm. Wilcken, Don E. Swenson, Edward P. Young, Arie van Tussenbroek, D. Lenox Murdoch, zijn allen eervol van hun werkzaamheden hier te lande ontslagen.

Gedurende zijn verblijf hier heeft ouderling Winkel gearbeid in Alkmaar, Amsterdam, Delft en Den Haag.

Ouderling Clayton heeft zijn tijd besteed te Groningen, Sneek, Leeuwarden, Schiedam, Rotterdam, Harlingen en Amsterdam.

Ouderling Wm. Wilcken is werkzaam geweest in Utrecht, Win-

schoten, Nieuwe Schans, Apeldoorn, Dordrecht, Amsterdam en Delft.

Arnhem, Gouda, Den Haag, Groningen en Utrecht zijn de plaatsen alwaar ouderling Swenson zijn krachten ten beste heeft gegeven.

Ouderling Young heeft gedurende zijn verblijf te Den Haag, Schiedam, Utrecht, Winschoten, Delft, Apeldoorn en Amsterdam gearbeid.

Ouderling v. Tussenbroek heeft zijn tijd ten beste besteed in Gouda, Arnhem, Delft en Rotterdam.

Rotterdam, Zierikzee, Leeuwarden, Amsterdam en Utrecht zijn de plaatsen waar ouderling Murdoch zijn tijd besteed heeft. Ongeveer de laatste 5 maanden was hij Conferentie-President van Utrecht.

Aangekomen.

Zondag 7 Maart zijn ouderlingen Fred. W. Newbold en Leonard L. Bishop uit Zion aangekomen om een zending alhier te vervullen.

Overleden.

19 Februari 1926 overleed Johanna Maria Gerpot, geboren 16 Januari 1926 te Rotterdam. Zij was ingezegend door ouderling P. S. Jensen.

INHOUD.

Een toespraak aan de ouderlingen en heiligen der Nederlanden	blz. 81	Het treurig voorval van Israël	blz. 90
Vreugde	" 86	De vergadering der stammen	" 93
Zondagschoolwerk	" 89	Ontslagen	" 95
		Aangekomen	" 96
		Overleden	" 96

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.